

Karla Tallas

HISTORY

AEROSMITH



PŮLSTOLETÍ V ROCKU

1. část

AEROSMITH

PŮLSTOLETÍ V ROCKU

1. část

Největší americká rock'n'rollová kapela všech dob AEROSMITH oslaví v roce 2020 padesát let na hudební scéně. Další důvod k oslavám by mohl nastat i v roce 2021, v němž uplyne 50 let od momentu, kdy se ke skupině připojil kytarista Brad Whitford. Zrodila se nejsilnější a nejstabilnější sestava, ve které AEROSMITH vystupují dodnes, a bez níž si nejsilnější fanoušci kapelu nedokáží vůbec představit: Steven Tyler – zpěv, Joe Perry – kytara, Brad Whitford – rytmická kytara, Tom Hamilton – baskytara a Joey Kramer – bicí.

Věříme-li teorii, že mnohé je předurčené aneb kostru osudu nezměníme, ale mnohé ovlivnit i změnit můžeme, shodneme se jistě na tom, že existují spojení, která jsou z různých důvodů předem naplánována. Bezesporně se tento scénář týká THE BEATLES, THE ROLLING STONES, LED ZEPPELIN, ale i AEROSMITH a mnohých dalších. Jsem přesvědčena o tom, že pokud by z této pětky odešel kdokoli, mohlo by se to výrazně podepsat na celkovém směřování i vývoji kapely, a možná by bylo všechno úplně jinak. Důkazem tohoto tvrzení je i temnější období, kdy na několik let odešel ze skupiny Joe Perry,

a krátce poté ho následoval i Brad Whitford. AEROSMITH tvoří celek a jsou značka, jež funguje. Jednotliví členové mohou mít i své sólo projekty, ale doposud se ani jednomu z nich nepovedlo individuálně docílit efektu, jakého se jim již celá desetiletí dostává společně.

V průběhu pěti dekad prošli členové kapely společně i každý zvlášť snad vším, co na tomto světě lze zažít. Vzestupy střídaly pády jak kariérní, tak mezilidské. Jejich společná cesta vypadá v pozitivním i v negativním smyslu slova jako jízda na jedné z nejšílenějších horských drah světa. Na celkové situaci v kapele se bezesporu podepsala krutost hudebního šoubyznysu a nenasytost manažerů dychtících po velkých a rychlých ziscích, ale taky jistá neschopnost vyrovnat se s vlastní slávou. Vyprodané koncertní stadiony a pobyty v luxusních hotelích se střídaly s obdobími na odvykacích kúrách, často za hodně dramatických okolností. Mnozí neustále polemizují, jak je vůbec možné přežít takové množství drog a alkoholu, které si muzikanti užívali plnými doušky hlavně v 70. a 80. letech. Za svou vášeň utratili mnohonásobně víc peněz, než si běžný



První sestava AEROSMITH (1970) s Rayem Tabanem (vpravo)

smrtelník dokáže vydělat za jeden lidský život. Přesto stála štěstěna osudu na jejich straně. Bylo jim umožněno doslova zvednout se z popela a jako fénix povstat a zářit ještě víc.

AEROSMITH hudebně překračují hranice různých žánrů. Základem je od jejich počátků blues rock – hard rock s přesahem do funky, R&B, boogie, popu, a díky spolupráci s RUN DMC také rapu. Ve světě funguje zvláštní pravidlo. Čím větší univerzálnosti osobnosti využívají, tím více kontroverznosti a spekulací přitahují. Zaměří-li se interpret či kapela na jeden konkrétní žánr, skupinu jeho příznivců tvoří vesměs fanoušci daného žánru. Pokud se kapela příliš nelimituje, dovolí si jít s dobou a rozhodně se nevyhýbá komerčnímu úspěchu ani množství kompromisů s ním spojených, její možnosti jsou samozřejmě diametrálně odlišné. Jako v případě AEROSMITH, kteří přitahují pozornost publika od nejslabších

sociálních vrstev po nejvlivnější a nejbohatší osobnosti naší planety. Největší pozornost si získávají u dámské části publika a nejčastěji je, hlavně v minulosti, obklopovaly věhlasně krásné modelky a zářivé hvězdy Hollywoodu. To samozřejmě přináší obrovský obdiv a uznání, ale i nenávisť a zavržení. Nikdo však AEROSMITH neupřel jejich jedinečnost a přínos pro světovou hudební scénu. Ani fakt, že v jejich diskografii nenajdeme jediné album, jež by nenabízelo minimálně dva brilantní kousky.

Na svém kontě mají přes 150 milionů prodaných nosičů, 12 multiplatinových alb, 18 platinových a 25 zlatých desek. AEROSMITH byli uvedeni do rock'n'rollové síně slávy, získali nesčetné množství různých ocenění včetně čtyř cen Grammy, 12 cen MTV Awards, šesti cen American Music Awards a čtyř Billboard Awards. Steven Tyler a Joe Perry byli uvedeni do síně slávy pro skladatele. V lednu získají

AEROSMITH ocenění za celosvětový přínos ve filantropii a stanou se osobnostmi roku 2020 MusiCares.

BIOGRAFIE A DISKOGRAPHIE V LETECH

1970–1972

Kapela AEROSMITH byla založena v létě roku 1970 v Sunapee ve státě New Hampshire. Steven Tyler tam trávil každé léto se svými rodiči v jejich letním domě, kterému říkali Throw-Rico. Než se Steven seznámil s Joe Perrym, měl za sebou jako muzikant už dost zkušeností. Před vznikem AEROSMITH působil například v kapele THE CHAIN REACTION. Jedno léto si Joe Perry přivydělával v Sunapee v místní restauraci. Joe Perry a Tom Hamilton spolu hráli již nějakou dobu v seskupení JAM BAND. Joe věděl o Stevenovi a jak říká, Stevena znal každý v okolí. Jednoho dne zaparkoval před jejich domem a pozval ho na koncert své kapely JAM BAND. Hráli v místním klubu Barm a Steven se na ně toho večera přišel podívat. Ve svém repertoáru měli vesměs cover verze všech svých oblíbenců a mimo jiných nechyběla ani „Rattlesnake Shake“, slavných FLEATWOOD MAC, kterou AEROSMITH vydali v roce 1991 na kompilačním CD boxu „Pandora's Box“. Krátce nato začali Steven, Joe a Tom společně jamovat, brzy se k nim přidali i Joey Kramer (chodil na stejnou střední školu jako Steven) a Ray Tabano. Před koncem roku se pětice mladých muzikantů rozhodla dobít rockový svět stěhuje do Bostonu v Massachusetts, kde si společně pronajímají apartmán na 1325 Commonwealth Avenue. První koncert odehráli AEROSMITH dne 6. listopadu roku 1970 na – pro rokenrol – hodně netradičním místě. Díky mamince Joe Perryho se povedlo domluvit vystoupení na Nipmuc Regional High School ve městě Mendon, Massachusetts. Krátce na to nahrazuje Raye

Tabana Brad Whitford a sestava se začíná připravovat na koncerty. Kredit za název skupiny je připsán bubeníku Joeymu Kramerovi, který ve své biografii „Hit Hard“ vzpomíná, jak ještě coby školák přišel na název AEROSMITH. Povídal si s kamarádkou o tom, jak dá dohromady kapelu a jak bude jednou velká a slavná. Kamarádka se ho zeptala, jak by se jmenovala jeho kapela a on odpověděl, že neví a začal nad tím přemýšlet. Když společně poslouchali album „Aerial Ballet“ od Henryho Nillsona, inspirovalo ho slovo aerial (vzdušný) a začal experimentovat se slovem aero (vzdušný). Napadaly ho názvy jako Aerocross (vzdušný kříž), Aerofish (vzdušná ryba), Aerocandle (vzdušná svíce), Aerophone (vzdušný telefon) a nakonec z toho vzešel AEROSMITH (vzdušný kovář), k čemuž Joey dodává: **„Kovář je mistrovský řemeslník. AEROSMITH by byli mistry v tom, jak vás zvednout ze židle a dostat nahoru. Napsal jsem si tenhle název do všech knížek ve škole a od té doby se to jméno na mě nalepilo.“**

AEROSMITH podepisují v srpnu roku 1972 svou první nahrávací smlouvu u Columbia Records s prezidentem společnosti, Clivem Davisem. Clive Davis patřil v té době mezi největší jména hudebního průmyslu. Tehdejší management kapely Leber – Krebs mu zaslal demo, které ho zaujalo natolik, že vyrazil do prestižního rockového klubu Max's Kansas City na Manhattanu v New Yorku, aby se podíval na vystoupení AEROSMITH. Joe Perry k tomu dodává: **„Pokud jste měli kapelu a pocházeli jste z Bostonu, neměli jste žádnou šanci získat smlouvu. Museli jste odejít do New Yorku a účastnit se konkurzů.“** Cliva Davise zaujala kombinace syrového blues a mladistvé arogance natolik, že s managementem kapely uzavřel smlouvu na 125 000 USD. AEROSMITH se tak dostali pod velký tlak a museli začít



Aerosmith, 1973



AEROSMITH, Boston (1973)



AEROSMITH, Boston (1973)

tvrdě pracovat. Od té doby byli AEROSMITH nepřetržitě na turné nebo ve studiu v podstatě až do roku 1979.

1973

Debutové album „Aerosmith“ nazvané stejně jako kapela vychází u Columbia Records 5. ledna 1973. Pro nahrávání padla volba na Intermedia Studios, kde to podle slov Toma Hamiltona vypadalo jako v pravé Frankensteinově laboratoři. Mixážní pult působil jako by byl vyroben z lepenky s knoflíky velkými jako reflektory u auta. Pro dosud nezkušené muzikanty to však bylo místo plné nových možností, a navíc se vešlo do skromného rozpočtu. Kapela nahrála celé album za pouhé dva týdny. Produkce se chopil mladý producent a muzikant Adrian Barber, nejvíce známý díky produkci alba THE BEATLES – „Live At The Star-Club In Hamburg, Germany (1962), a rovněž produkoval debutové album

ALLMAN BROTHERS či opus „Loaded“ od VELVET UNDERGROUND.

První počín AEROSMITH je možné považovat za velmi slušný nástup do hudební branže. Debut nabízí několik brilantních kousků a hned tři skladby z něj – „Dream On“, „Mama Kin“ a „One Way Street“ se v historii rocku řadí mezi absolutní klasiky. Jako otvírák nemohli AEROSMITH vybrat lepší věc než „Make It“. Text k této skladbě napsal Steven Tyler a je zrcadlem jeho touhy po slávě. Odmala si představoval plné haly ječících fanoušků a nepřipouštěl si jinou možnost. Tato skladba je zároveň i něco jako předzvěst budoucího úspěchu. Napsal ji na zadním sedadle auta po cestě z New Hampshire do Bostonu, když přemýšlel, jak by měl vypadat text písně, kterou by zahájili koncert, pokud by dostali možnost předskakovat THE ROLLING STONES. Skladbu „Mama Kin“ si Steven Tyler zamiloval natolik,

že si nechal na rameno vytetovat MA KIN. První velký hit skupiny „Dream On“ složil Steven Tyler na tátovo piano v obýváku v Throw Rico v Sunapee ve svých sedmnácti letech, zhruba čtyři roky před tím, než vznikli AEROSMITH. Hned na prvním albu úročí své pěvecké, skladatelské, textařské i muzikantské kvality. I když, jak sám přiznává, v době, kdy napsal „Dream On“, nevěděl ještě o skládání nic. Skladba je bezesporu inspirována i obdobím, kdy Steven jako dítě ležel pod klavírem svého otce Victora Tallarica, jenž vyučoval klasickou hudbu a hrál na klavír, a nasával velikány klasické hudby jako byl například Claude Debussy. Po textové stránce hodně nadčasová záležitost, kterou bychom spíše očekávali od vyzrálé osobnosti mapující svůj život než od mladičkého teenagera. Rocková power balada „Dream On“ s přesahem do klasické hudby je stejně emotivní dnes jako byla v počátcích kariéry kapely, a právem se řadí mezi nesmrtelné hity stejně jako třeba „Stairway To Heaven“ od LED ZEPPELIN. Jednoho dne našel Steven Tyler před apartmánem kufr a v něm 1 800 USD. Koupil za ně elektrické piano značky RMI a poprvé na něm zahrál „Dream On“ před publikem. Píseň vyšla jako první singl a ihned bodovala v různých hitparádách, zároveň šlo o jedinou skladbu, kterou nasadili do vysílání i rádia. Další prvenství si připsuje píseň „Movin’ Out“ jež je výsledkem první společné spolupráce dnes již legendární dvojice Tyler/Perry, známé jako Toxic Twins. Celé album uzavírá jediná cover verze na albu, „Walkin’ The Dog“ od Rufuse Thomase. Možná překvapivě AEROSMITH nevolí song od žádného ze svých největších vzorů THE BEATLES, THE YARDBIRDS nebo THE ROLLING STONES. I když s THE ROLLING STONES přece jen souvisí. I oni jí zařadili na své debutové album

v roce 1964. AEROSMITH jí ale představil bubeník Joey Kramer, který skladbu několik let hrával v různých revue programech. Je to i jediná cover verze, kterou tenkrát AEROSMITH zařadili do svého koncertního setu. Muzikanti byli po právu s výsledkem své první nahrávky spokojeni. Při tehdejší prodejnosti 40 000 nosičů, o kterou se postaralo hlavně jejich publikum v Nové Anglii, se sice rozplynuly naděje mezinárodního úspěchu přes noc, avšak jak komentuje Tyler: **„Jakmile bylo album venku, začal nám patřit Boston!“**

1974

1. března roku 1974 vychází druhé studiové album nazvané „Get Your Wings“ a pro AEROSMITH znamená několik zásadních změn i posun výrazně vpřed. Ze zapadlého studia v Massachusetts míří kapela rovnou do New Yorku, do známého Record Plant, po vzoru svých slavných kolegů THE ROLLING STONES a LED ZEPPELIN. Zatímco první album bylo s výjimkou balady „Dream On“ výhradně laděné do blues rocku, který muzikanty nejvíce inspiroval, druhé album je po hudební stránce pestřejší a propracovanější, a také obohacené o akustické kytary, saxofon a harmoniku. Na obalu alba se poprvé objevuje legendární okřídlené logo kapely. Odpovědnost za produkci měli Ray Colcord a Jack Douglas, kteří byli i v soukromí dobrými přáteli, pod dohledem zkušeného producenta Boba Erzina. Ten měl již za sebou úspěšné produkce pro ALICE COOPERA, jemuž produkoval veleúspěšná alba „Billion Dollar Babies“ a „School’s Out“. I když má Bob Erzín vybudované v hudební branži velké jméno, byl to právě Jack Douglas, kdo navázal zásadní spojení s kapelou, které trvalo skoro celou dekádu a neslo ovoce hlavně na dalších studiových počinech. Okamžitě zapadl do kapely a jak



Get Your Wings, 1974



AEROSMITH ve studiu Record Plant (1974)

říká Brad Whitford, stal se vlastně jejím šestým členem. Ačkoliv si na monstrózní úspěch museli AEROSMITH počkat ještě do natočení dalšího alba, spolupráce s Jackem Douglasem sklídila plody v podobě čtyř zásadních skladeb desky „Get Your Wings“, jež dosud patří mezi nejvydařenější kousky v jejich diskografii i mezi největší hity kapely: „Same Old Song And Dance“, „Lord Of The Thighs“, „Seasons Of Wither“ a „Train Kept A Rollin‘“. Původními autory „Train Kept A Rolling“ jsou Howie Kay, Louis Mann a Tim Bradshaw. Poprvé se tato skladba proslavila v 50. letech díky ROCK AND ROLL TRIO Johnny Burnetta. Pozornost AEROSMITH si získala v podání jejich idolů THE YARDBIRDS, kteří nahráli svou vlastní verzi na opusu „Having a Rave Up“. Stejnou písní zahajovali koncerty i LED ZEPPELIN v počátcích své kariéry. Pro napsání balady „Season Of Whither“ inspiroval Stevena Tylera typický pochmurný podzimní večer, kdy se mu stýskalo po létě v

Sunapee. Pro Joe Perryho je tohle nejoblíbenější balada z repertoáru AEROSMITH. Za názvem skladby „S.O.S.“ by si možná mnozí představili volání o pomoc, ale v případě AEROSMITH se za zkratkou schovávají slova – SAME OLD SHIT (stará stejná sračka). Prodejnost druhého alba je výrazně lepší (500 000 kusů), takže jsou muzikanti dostatečně motivováni začít pracovat na další desce.

1975

Do třetice všeho dobrého a v případě třetí studiové nahrávky AEROSMITH – „Toys In The Attic“ je toto tvrzení několikanásobně potvrzené. Po absolvování turné na podporu alba „Get Your Wings“ skrz naskrz Spojenými státy, vyráží AEROSMITH podruhé do studia Record Plant v New Yorku. Před nahráváním mají připravený materiál na nové album, který složili na turné a již před příchodem do studia se předpokládá, že by se mohlo jednat o jedno



Toys In The Attic, 1975



Procházka evropským letištěm (1976)

z jejich zlomových alb. „Toys In The Attic“ kompletně změnilo reputaci AEROSMITH a zařadilo je mezi světové špičky rockové scény. Jack Douglas je tentokrát hlavním producentem. Při práci ve studiu byl dle členů kapely velmi otevřený, rád experimentoval a nebránil se zkoušení nových nápadů. *„Na této desce jsme všestrannější. A to je přesně to, co jsem vždycky obdivoval na THE BEATLES. Vypustili „Sexie Sadie“ a potom šli do „Helter Skelter“. Tohle je to, co chci dělat – čtyři, pět rockovek, potom jednu baladu, která vás přenesne úplně jinam a zas vrátí zpět další kousek, který to opět rozjede na plný plyn. A přesně takové je tohle album,“* sumarizuje Steven Tyler. Jacku Douglasovi se povedlo na studiovou nahrávku přenést atmosféru živých koncertů a autenticky zachytit energii a odhodlání, s jakým AEROSMITH vystupují. To se povedlo především v titulní „Toys In The Attic“, která je, dle slov Joe Perryho, měřítkem rock’n’rollu

v podání AEROSMITH. Album jednoznačně definuje další ze sbírky největších hitů „Walk This Way“, jíž vévodí naléhavý Perryho riff, který dokonale dokresluje atmosféru skladby s typicky teenagerovským sexuálním textem. Jde o první desku, na které se skladatelsky podíleli mimo sehrané dvojice Tyler/Perry i ostatní členové kapely. Mezi nesmrtelné klasiky a absolutní top skladby diskografie AEROSMITH se zařadila „Sweet Emotion“, jež vyšla jako první singl z tohoto alba a paradoxně vznikla jako poslední na desce. *„Měl jsem svůj part připravený, ale příliš jsem se styděl říct, hej, pojďme na tom pracovat. Nakonec jsme měli ve studiu ještě jeden den navíc a Jack Douglas se zeptal, jestli má ještě někdo něco v záloze. Vzpomínám si, že jsem Stevenovi hrál ten riff několikrát, když jsme nahrávali „Get Your Wings“ a jemu se to nelíbilo. Moje okamžitá reakce byla zapomenout na to. Najednou to na poslední chvíli zafungovalo. Hráli jsme ho a najednou to*



Rocks, 1976



AEROSMITH (1976)

dostalo úplně jiný rozměr,“ vzpomíná Tom Hamilton, kterému se od té doby říká Tom „Sweet Emotion“ Hamilton. Do skladby se mu povedlo přenést atmosféru středovýchodu USA v kombinaci s americkým boogie. O text se postaral Steven Tyler, který vysvětluje: **„Hodně věcí, které jsem složil hlavně v našich začátcích, vzešlo z hněvu. „Sweet Emotion“ je o mém naštvaní na Elyssu, exmanželku Joe Perryho a o všem, čím jsem byl v té době frustrovaný.“** Za zmínku určitě stojí první věc, kterou pro AEROSMITH složil kytarista Brad Whitford, drsnější a metalická „Round And Round“. Do té doby zřejmě nejtvrdší věc, kterou AEROSMITH složili a potvrzení, že kapela dokáže experimentovat a nebojí se vplout do pro ně méně známých sfér. Skladba je temnější, místy psychedelická a víc než klasické rock’n’rollové kapely připomíná počátky metalových BLACK SABBATH. Celé album uzavírá sentimentální balada „You See Me Crying“

z období Tylerova působení v THE CHAIN REACTION. Album „Toys In The Attic“ přineslo kapele hvězdný status, ale také přístup k prvotřídním drogám. Již na konci roku 1975 získali za prodejnost 1 000 000 kusů svou první platinovou desku. Po peripetích překonaných s prvním albem se stali umělci číslo jedna nahrávací společnosti Columbia Records a dostali se před taková jména, jako BOB DYLAN, PAUL SIMON, BARBRA STREISAND nebo BRUCE SPRINGSTEEN. Brad Whitford na toto období vzpomíná jako na dobu, kdy vše klapalo a zafungovalo.

1976

Po monstrózním úspěchu předchozího počínání se AEROSMITH ocitají pod velkým tlakem. Očekávání jsou obrovská a musí udržet nastavenou laťku, nejlépe ji posunout ještě výš. Vzhledem k velkému úspěchu „Toys In The Attic“ si mohou AEROSMITH konečně dovolit



Steven Tyler (1976)

prostor pro před-produkci a za tímto účelem využívají pohodlné prostředí domu Wherehouse ve Waltham, Massachusetts. Muzikanti si naplno vychutnávají slávu, a kromě smluv s nahrávací společností a managementem uzavřeli do třetice smlouvu se samotným ďáblem, který si velmi brzy a po dlouhou dobu vybírá své daně. Těžko říct, jestli nakonec ďábel sám nestojí za slávou a nenapovídá manažerům a byznysmenům. Droga pak jen plní roli svůdné a neodolatelné nástrahy stahující svou kořist na samotné dno se záměrem zatemnit co nejvíce rozum a nedovolit vnímat věci kolem v jejich pravém světle. V takové fázi je snadné polapit a samotní umělci nejenže nemají přehled o sobě a svém životě, ale ani o tom, kdo a jak hodně na nich ve skutečnosti profituje a kdo s kým ve skutečnosti podepsal smlouvu. Necháávají je v tom pěkně plavat a ve fázi jejich oslabení dokonale využívají situace. Ve chvíli, kdy však umělci přestávají být pro-



Steven Tyler (1976)

duktivní a neplní závazky, tak zasahují, často ne se záměrem pomoci a záchrany, ale s vidinou vyždímat, co ještě jde. Najde se i pár oddaných, kteří trpí při pohledu na chřadnoucí mladé a talentované umělce. A tady začíná kolotoč závislostí a nekonečných odvykacích kúr. Tenkrát neexistovaly léčebny, ale spíše ústavy pro duševně choré. Bez následků nezůstávají ani vztahy v kapele či ty jiné, ať již osobní, partnerské nebo pracovní. S tím vším se AEROSMITH dlouhodobě potýkají v průběhu jejich kariéry. Při nahrávání dalšího alba „Rocks“ byli již členové patřičně ponořeni ve víru drogových orgií. Joe Perry objevil „kouzlo“ heroinu, zatímco jeho parťák Steven Tyler byl v tomto směru již o dost napřed. A tak se stalo, že docházelo k různým zpožděním. Stevenovi Tylerovi dělalo velký problém dopsat texty. Ale možná je nakonec – jak se říká – všechno zlé k něčemu dobré. AEROSMITH pravděpodobně pod vlivem drog a transfor-



Jack Douglas, Joe Perry a Steven Tyler, AIR Studio, Londýn (srpen 1977)

mováním se do jiné dimenze nakonec ze sebe dostali maximum a přišli s deskou, která předčila všechna očekávání. „Toys In The Attic“ definoval zvuk AEROSMITH, s „Rocks“ to dotáhli k vlastní možné dokonalosti. Do třetice volí studio Record Plant v New Yorku a do třetice spolupracují s producentem Jackem Dougla-sem. Mnozí hudební kritici i fanoušci označují dodnes tuto desku za absolutní vrchol v diskografii AEROSMITH. „Rocks“ vychází 14. května 1976 a stává se platinovým téměř okamžitě po vydání. Chytlavá titulní „Back In The Saddle“ po mnoho následujících let s železnou pravidelností otvírá koncertní sety kapely. Po „Round And Round“ přichází kytarista Brad Whitford, který by si zasloužil mnohem větší docenění a pozornost, než se mu dostává, tentokrát s opravdu mistrovským kouskem „Nobody's Fault“. K napsání textu inspirovala Stevena Tylera série zemětřesení v kalifornském San Andreas Fault. Kostelní varhany

v intru napovídají, že půjde o něco zcela odlišného. „Nobody's Fault“ je do dnešní doby nejtvrďší skladbou v diskografii AEROSMITH a stala se inspirací i pro mnohé muzikanty z metalové scény. Například thrash metalová legenda TESTAMENT zařadila její cover verzi v roce 1988 na své album „The New Order“. Další velmi vydařená spolupráce dua Whitford/Tyler je z úplně jiného soudku, funková „Last Child“. Joey Perry představil svou první sólo kompozici v podobě skladby „Combination“, ve které autor sdílí zpěv se Stevenem Tylerem. AEROSMITH strávili po vydání alba „Rocks“ dva a půl měsíce na turné. Objeli haly i stadiony, a nevystupovali na místě s kapacitou pod 10 000 osob. Poprvé vystoupili jako headliner v Madison Square Garden v New Yorku, kde rok předtím vystupovali před BLACK SABBATH. Dome Stadion v Pontiacu ve státě Michigan s kapacitou 80 000 vyprodali v den, kdy byl spuštěn prodej vstu-



Joey Kramer v Japonsku (1977)



Brad Whitford (1977)



Steven se dohaduje kvůli špatnému druhu salámu (1977)



Tom Hamilton (léto 1977)

penek. Šlo o jejich největší koncert do té doby. Ke konci roku 1976 vyráží AEROSMITH poprvé do Evropy. Turné nenaplnilo očekávání, jelikož se kapele nepovedlo dosáhnout předpokládaného komerčního úspěchu a reakce nebyly vůbec příznivé. Za to mohou hlavně manýry a skandály, jimiž na sebe muzikanti upozorňovali na každém kroku, převážně pod vlivem alkoholu a drog. Z finančního hlediska bylo turné doslova katastrofa. Kritika si skupinu pěkně vychutnala a ani publikum na festivalech si nijak zvlášť nezískali. Na svůj triumf v Evropě si musí AEROSMITH ještě pár let počkat.

1977

Po fiasku v Evropě vyráží AEROSMITH na konci ledna na své první turné do Japonska. Před každou show bylo jejich zvykem požadovat pečeného krocana podávaného ve stylu dne díkuvzdání a spoustu lahví alkoholu. Před úvod-

ním koncertem se členové kapely rozhodli zdemolovat zákulisí proto, že jim podle jejich rideru nebyl pořadatelem dodán krocán dle jejich požadavků. Podle japonské etikety mohl být zbytek turné zrušený. Naštěstí kapela odehrála zbytek naplánovaných vystoupení bez dalších mezinárodních skandálů, avšak trvalo poměrně dlouho, než byli AEROSMITH opět do Japonska pozváni. V USA jejich popularita stále stoupala, a tak kapela čelila další výzvě natočit nové album, jak nejrychleji to půjde. Manažer AEROSMITH usoudil, že vzhledem ke stavu, v jakém se muzikanti nacházeli díky nadměrnému požívání drog a alkoholu, a vzhledem k vyčerpání z neustálého cestování, je momentálně lepší dopřát jim pauzu. Když přišel čas začít pracovat na novém albu, rozhodl manažer kapely David Krebs, že bude vhodnější muzikanty přemístit do klidnějšího prostředí a opustit na nějakou dobu Manhattan. AEROSMITH se společně s producentem Jackem Douglasem a tunou



AEROSMITH (1977)

velmi drahého nahrávacího aparátu přesunuli do vesničky Armonk v severním New Yorku do obrovského kláštera, známého pod názvem The Cenacle. V jednom z rozhovorů Joe Perry popsal toto období slovy: *„Šedesát akrů s nádherným velkým domem, kam nám Record Plant přenesli doslova kompletní studio. Ani nevím, kolik to všechno stálo, ale bylo to pobuřující. Měli jsme bar a lidi, kteří nás obsluhovali. Probudil jsem se kolem čtvrté – páté odpoledne a jen jsem zavolal, jeden Black Russian, prosím. Měli jsme motorky a několik porsche. Brouzdali jsme krajinou a terorizovali všechny kolem. Byli tam s námi všichni naši přátelé a chodili jsme vystřílet všechny zbraně na střelnici, jen abychom se vyblbli. Hodně jsme si to tenkrát užili.“* Většinu jara a léta se čekalo na nový materiál AEROSMITH. Perrymu se povedlo ztratit jedinou kazetu šesti demo nahrávek, které složil pro nové album a ani jednu skladbu si bohužel nepamatoval.

V AEROSMITH se stalo již tradicí, že texty píše Steven Tyler, který trávil většinu času zavřený v klášterní věži se zbraní na zvířata pobíhající po pozemku. Jednou dokonce omdlel, když se opíral o nabitou pušku. Po nějaké době se od kapely požadoval konkrétní výsledek dosavadního tvoření, který zatím nebyl nijak závratný. Joe Perry a Steven Tyler trávili čas zamčení ve svých pokojích konzumací čehokoli, zatímco zbylí tři členové pilně jamovali a pobývali čas ve studiu. Brad Whitford vysvětluje: *„Steven a Joe prostě nebyli k mání. My jsme pořád fungovali. Vstávali jsme brzo ráno, takže jsme s Joeym a Tomem strávili společně dost času.“* Ze společného jamování vznikla jedna ze skladeb „Krawitham“, která se později objevila na „Pandora’s Box“ a zpečetila, jak důležitou součástí jsou pro finální zvuk AEROSMITH tito tři méně nápadní členové. Management AEROSMITH se pokouší o další šanci a v létě posílá kapelu na sérii festivalových vystoupe-



Draw The Line, 1977



Steven Tyler a Joe Perry (1978)

ní do Evropy s nadějí, že festivaly budou více produktivní, než předchozí cesta. Bohužel se tak nestalo a tisk reaguje opět velmi negativně. Zejména na hvězdné manýry muzikantů a na až příliš tvrdé a přehnaně ochrannářské praktiky jejich týmu. AEROSMITH se v Evropě neobjeví celou následující dekádu. Zato v USA si pořád drží status prvoligové kapely. „Draw The Line“ vychází začátkem prosince a získává platinovou desku dříve než kterýkoli předchozí počin. Nepovedlo se úplně udržet nastavenou laťku předchozích alb. Joe Perry přiznává, že má toto album sice rád, ale je si vědom, že není tak dobré jako „Rocks“. Brad Whitford k tomu dodává, že má stále demo, které nahráli při jamování ve studiu a je na něm několik výborných skladeb, jež se na desce bohužel neobjevily. Nejsilnějšími momenty jsou titulní energická „Draw The Line“ a středověkou historií inspirovaný příběh Vikingů, svatých válek a krvelačných Angličanů – „Kings

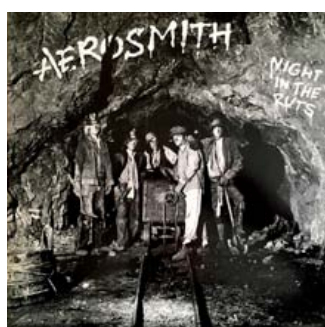
And Queens“. AEROSMITH na album zařadili i cover verzi „Milk Cow Blues“, kterou hráli Tom Hamilton a Joe Perry ještě v JAM BAND. Původně ji složil americký bluesman James „Kokomo“ Arnold v roce 1935. Co se rozhodně povedlo, je obal desky, na kterém je vtipná karikatura kapely od umělce Al Hirschfelda.

1978–1979

V roce 1978 nepřichází AEROSMITH s žádnou studiovou novinkou, avšak nemizí z očí veřejnosti a podílí se na různých projektech. 18. března 1978 vystupují jako hlavní hvězdy největšího festivalu celé dekády, California Jam II, před 350 000 fanoušky. Na Den nezávislosti, tedy 4. července 1978, vévodí coby headliners AEROSMITH festivalu TEXXAS JAM 78 v Cotton Bowl v Dallasu. Z celého vystoupení je pořízen záznam, který vychází oficiálně na videokazetě v roce 1989. V červenci se objevují ve filmu „Sgt. Pepper's Lonely Hearts



Live! Bootleg, 1978



Night In The Ruts, 1979



AEROSMITH (1979)

Club“ režiséra Michaela Schultze, s cover verzí THE BEATLES – „Come Together“. Film je inspirovaný stejnojmenným albem THE BEATLES. Mimo AEROSMITH se ve filmu i na soundtracku objevují i další hvězdy, jako BEE GEES. Tohle byla pro kapelu příležitost nahrávat po boku slavného producenta THE BEATLES, George Martina. Na léto bylo plánované menší klubové turné, jež mělo nakonec jen dvě zastávky v Los Angeles a v Bostonu. Turné pak pokračovalo na stadionech a místech s největší možnou kapacitou, aby oslovilo co nejširší publikum. Celé turné skončilo až začátkem roku 1979. 27. října 1978 vychází první živák AEROSMITH, dvojalbum „Live! Bootleg“, zachycující koncertní vystoupení z let 1973–1978.

Vztahy v kapele jsou napjaté, hlavně mezi Stevenem Tylerem a Joe Perrym, kteří spolu téměř nekomunikují. Bylo jen otázkou času, kdy se situace vyhroťí úplně. AEROSMITH

se vrací do Wherehouse ve Walthamu, aby zahájili před-produkční práce před tím, než vyrazí do Media Sound Studia na Manhattanu. Symbolicky šestý člen kapely Jack Douglas se tentokrát neobjevuje na producentském postu. Management AEROSMITH volí Geryho Lyonse, který produkoval třeba FOREIGNER nebo HUMBLE PIE. Byl najatý hlavně z důvodu snížení nákladů na nahrávání a produkci, protože byl schopen postarat se o obojí sám. Nepřátelství a vztahy mezi Tylerem a Perrym jsou napjaté natolik, že nedokázali být společně ani ve studiu. Nejdříve své party nahrál Joe Perry a potom se objevil Steven Tyler, aby dělal na textech a melodiích. Plán managementu nakonec nevyšel, protože vzhledem ke stavu, v jakém se nacházel hlavně Steven Tyler, se rozpočet rapidně navýšil. Jediným řešením pro záchranu celkové situace bylo zastavit proces nahrávání a poslat kapelu na turné. Joe Perry se již do studia s AEROSMITH nevrátil.



AEROSMITH vystoupili před 180 000 lidmi, RFK Stadion, Washington (1979)

Po schůzce s managementem souhlasil s vydáním sólového alba vzhledem k jeho dluhu vůči kapele/managementu ve výši 100 000 USD. Vzkázal, že mají jeho party nahrané, tak ať je použijí, anebo smažou. Zavolal Tomovi Hamiltonovi, aby oznámil jeho oficiální odchod z kapely. AEROSMITH museli dokončit album a na nahrávání přizvali několik hostů – Richieho Supa, kytarového technika Neila Thompsona a možnou náhradu za Joe Perryho, kytaristu Jimmyho Crespa. Dokonce byl jednou z možných náhrad i kytarista SCORPIONS /UFO, Michael Schenker. Ačkoli byly okolnosti celého procesu dost chaotické až dramatické, výsledek byl lepší, než se očekávalo. „Night In The Ruts“ konečně spatřilo světlo světa 1. listopadu 1979. Kapela se pravděpodobně vzhledem ke všem okolnostem potýkala s nedostatkem kreativity a nových nápadů, a tak je na albu z devíti skladeb původních jen šest, zbytek jsou tři cover verze. Tylerovo

famózní provedení soulové „Remember Walking In The Sand“ (THE SHANGRI-LAS), ke které dodává: „**THE SHANGRI-LAS byli vždy jednou z mých nejoblíbenějších kapel.**“

Cover verze číslo dvě, „Refer Head Woman“ (MELROSE, BENNETT, GILLUM – blues z roku 1945), pomalejší věc doprovázená autentickým vokálem Tylera a harmonikou, do které perfektně zapadá Perryho sólo. Poslední cover verzí je „Think About It“ (THE YARDBIRDS), ve které odvedl naprosto precizní práci bubeník Joey Kramer. AEROSMITH tak opodstatněně vzdávají hold triu Relf/McCarty/Page. Jednou z původních věcí na albu je Tylerovo osobní vyznání své novorozené dceři, nazvané podle ní „Mia“. V té době ještě neměl tušení o Liv, která se narodila o rok dříve, a tak ještě několik dalších let považoval Miu za svou prvorozenou dceru. Mnozí sice polemizují o nedostatku vlastního materiálu na albu „Night In The Ruts“, ale rozhodně svým



AEROSMITH, RFK Stadion, Washington (1979)

způsobem patří mezi podhodnocená alba. Fanoušci si tuto desku ale budou pamatovat jako tu, při které se rozpadla kapela.

Joe Perry mezitím pracuje na svém sólovém projektu a jeho první vystoupení s novou kapelou se koná pouhých šest týdnů po odchodu z AEROSMITH. Koncert se uskutečnil 16. listopadu 1979 ve vysokoškolském klubu Rathskellar a účastnilo se ho jen několik stovek fanoušků, převážně teenagerů. Dokonce byl v davu spatřen i Steven Tyler, který ale odešel před tím, než se Joe Perry s kapelou objevil na pódiu. Zato Brad Whitford zůstal celý koncert. Joe Perry rozhodně nezahálí, s JOE PERRY PROJECT vydává v průběhu absence u AEROSMITH tři poměrně úspěšná alba a předskakuje například známým ZZ TOP. Vydat sólovou desku měl podle jeho slov v hlavě již několik let. Díky nepřetržitým aktivitám s AEROSMITH na to neměl čas.

1980–1984

Situace kolem nespoutaného frontmana Stevena Tylera je dost chaotická. Jeho drogová závislost je ve fázi, kdy totálně ztrácí kontrolu sám nad sebou. Rozpočet kapely se díky jeho vášni rychle ztenčuje a Steven se mezi celebrity stává jedním z nejžhavějších kandidátů, který se již brzy možná objeví na seznamu mrtvých. Tato proroctví se naštěstí nenaplnila. Jedné noci po nehodě na motorce došlo u Stevena k oddělení paty. Měl obrovské štěstí, že se nezabil. Následujících šest měsíců strávil po operaci v nemocnici. Bylo tedy zřejmé, že na nové album se bude muset počkat a nějakou dobu potrvá, než bude kapela schopna dát se dohromady a začít znovu tvořit. Brad Whitford mezitím pracuje na svém sólovém projektu WHITFORD/HOLMES s ex-kytaristou TED NUGENT, Derekem St. Holmesem. Album se jim podaří zkompletovat za pouhé dva týdny! V roce 1981 je situace v kapele ale natolik



Rock In A Hard Place, 1982



AEROSMITH s Rickem Dufayem ležícím na zádech (1982)

vyhrocená, že se nakonec i Brad Whitford rozhodne odejít z AEROSMITH, neboť má už plné zuby období nicnedělání, chaosu a nejistoty. Nahrazuje ho neznámý muzikant Rick Dufay. AEROSMITH pracují na nových skladbách ve Wherehouse v Bostonu, zpočátku bez Stevena Tylera a posílají mu kazety s nahrávkami, aby mohl vyjádřit svůj názor. Když je Steven Tyler relativně schopen fungovat, zahajují AEROSMITH práce na novém albu v Criteria Studios v Miami na Floridě. Jako producent byl zpočátku najatý Tony Bongiovi, bratranec Jon Bon Joviho. Kapela si posléze prosadila návrat starého přítele Jacka Douglase, aby dal vše do pořádku. Styl nové vlny příliš neladil s jejich představami. Po překonání překážek, které se jevily jako nepřekonatelné, vychází konečně album „Rock In A Hard Place“ 1. srpna 1982. A rozhodně jde o počín, který si zaslouží respekt. AEROSMITH bývají často spojováni s THE ROLLING STONES v souvislosti údajného kopírování jejich hudby a vzhledové podobnosti mezi Tylerem

a Jaggerem. U názvu tohoto alba mě napadá, jestli se naopak trochu neinspirovali „Stouní“ od AEROSMITH, když v roce 1989 vydali na albu „Steel Wheels“ skladbu „Rock And A Hard Place“. Možná šlo jen o náhodu. Jimmy Crespo, jenž na několik let nahradil Joe Perryho, se na albu autorsky podepsal pod šest skladeb z celkových deseti. Úvodní „Jailbait“, která vzešla ze společné spolupráce Tyler/Crespo, udržela energii i nastavený standard tak, jak jsme zvyklí z předchozích alb AEROSMITH. Zvuk kytar Jimmyho Crespa je v porovnání s Joe Perrym zkreslenější, používaný více v heavy metalu než v rock’n’rollu 70. let. Hned za ní následuje hymnická „Lightning Strikes“, jež se objevila jako první videoklip AEROSMITH na MTV a do které nahrál sólo Brad Whitford dřív, než odešel z kapely. Cover verze byly tentokrát zastoupeny jen jednou jedinou skladbou „Cry Me A River“, která uzavírá celé album. Původně byla zkomponována Arthurem Hamiltonem a nejvíce ji proslavila verze od americké zpěvačky



Tom Hamilton, Joey Kramer, Steven Tyler, Rick Dufay, Jimmy Crespo (1982)

a herečky Julie London z roku 1955. Na řadu přichází koncertní turné a s ním nemalé problémy. Kapela společně nestála na pódiu více než dva a půl roku. Bylo třeba dostat se do formy, a proto bylo nezbytně nutné déle zkoušet. AEROSMITH se s celou produkcí přestěhovali do Concord Theater v New Hampshire, kde celé dva měsíce zkoušeli a pořádali večírky. Turné začalo na podzim 1982 a probíhalo do roku 1984. I když se AEROSMITH podaří odehrát několik velkých a důležitých vystoupení, kapela se potýká s obrovskými problémy. Všichni zažívají hodně těžké období. Steven Tyler je na tom velmi špatně a na koncertech pravidelně kolabuje. Management se ho snaží držet dál od fanoušků a lidí, kteří by mu podsunuli další množství drog mimo těch, ke kterým se sám dostane. Jimmy Crespo s ním sice sdílel tvůrčí stránku na novém albu, ale nebyl tak oddaný drogám jako Steven. Ten se sčuchne s Rickem Dufayem a společně jsou doslova pohromou pro zbytek kapely i týmu. Reakce fanoušků nejsou tak bom-

bastické. Steven Tyler si je vědom, že AEROSMITH bez Joe Perryho a Brada Whitforda není to, co býval. Joe Perryho postrádá čím dál víc a chce ho zpět i přesto, že si předtím myslel, že tato kapitola je uzavřená a jejich vztah je již navždy pohřben. Přesně na Valentýna roku 1984 se na pozvání Stevena Tylera všichni opět schází v zákulisí jednoho z koncertů AEROSMITH. Joe Perry ve své autobiografii „Rocks“ vzpomíná, jak mu Steven po dlouhé době zavolal. Bylo to v období, kdy Joe již sdílel společnou domácnost se svou životní láskou Billie. A byla to právě ona, která ho přesvědčila, aby se společně sešli po všech těch letech, kdy spolu hráli a po všem, co spolu dokázali. Joe se samozřejmě chtěl pochlubit svou krásnou partnerkou a všem jí představit. A jak sám dodává: **„Setkání po dlouhé době bylo velmi příjemné. Steven byl šarmantní a vtipný.“** Ve vzduchu ale stále viselo ještě hodně nevyřešeného a nedořešeného, a tak se na společný comeback muselo tudíž nějakou dobu počkat.

Karla Tallas

www.karlatallass.com/cs

